

Hoy Tav'ers,

Waar ik geboren ben weten de meesten inmiddels wel. Als ik het niet verteld heb kun je het nog steeds horen, Amsterdam dus. Om precies te zijn op 16 december 1946 op de Nieuwendammerdijk 95 in Amsterdam-noord.

Mijn uitgaansleven voltrok zich hoofdzakelijk in de binnenstad van Amsterdam, toen nog een veilige stad om s'nachts rond te hangen wat tegenwoordig in sommige wijken helaas niet meer mogelijk is. Mijn huidige spreuk : "Amsterdam, de mooiste stad om te werken en te stappen, maar niet (*meer*) om te wonen".

De lagere school heb ik in 'noord' gevolgd. Ik was een leerling die alle vogeltjes zag vliegen en absoluut geen zin had om moeilijk verder te leren dus werd het de LTS, elektrotechniek, ook in 'noord'. Na de standaard opleiding elektrotechniek naar de z.g. topklas en daar kwam de studiezin pas. Na de topklas naar de ETS, de Electro Technische School vergelijkbaar met HTS nu.

Na mijn schooltijd gesolliciteerd bij de toenmalige PTT waar ik na 6 maanden al weg wilde. Die ambtenaren mentaliteit beviel mij helemaal niet. Wel heb ik van diezelfde PTT de kans gekregen schriftelijk hogere electronica bij Derkssen te volgen met nog wat andere frutsels.

In 1970 toch maar gaan solliciteren "naar wat anders" en kwam terecht bij IBM Nederland. Repareren/onderhouden van computersystemen zoals bij de Amrobank, Hoogovens, KLM etc.

Na 18 jaar in computers rommelen kwam ik op een afdeling waar we computercentra voor grote bedrijven ontwierpen : electrotechnisch, airco, brand-beveiliging, inbraak- en molestbeveiliging, toegangscontrole etc. Een mooie tijd bij een prachtig bedrijf.

In 1993, ik was 46, vond IBM dat ze teveel mensen in dienst hadden en vroegen ze wie er weg wilde. Ik niet, want ik had het erg naar m'n zin. Toch werd er enige druk uitgeoefend en met wat financiële toezeggingen toch besloten weg te gaan en begon weer met solliciteren.

Dat viel tegen want op je 46'ste ben je al te oud. Na ruim 350 (!) sollicitaties kwam ik terecht bij een beveiligingsbedrijfje als verkoper. En geloof het of niet, na 4 weken stopte de kerverse baas ermee en had ik weer niks.

Intussen was ik wel bij een camera-importeur geweest om eens te kijken wat voor moois er was. Ik was onder de indruk van de techniek, zag een gat in de markt en besloot voor mezelf te beginnen.

Dat was één van de beste stappen in m'n leven. En tot vandaag de dag installeer ik als kleine zelfstandige camerasystemen, hoofdzakelijk voor de dienst Parkeergebouwen Amsterdam. Daarnaast heb ik nog +/- 35 kleinere klanten.

Als je nog eens in de parkeergarage in de Arena komt en je ziet een camera, dan weet je nu wie dat ding heeft opgehangen, Big Brother Henk is watching you !

En dan de sport.

Op mijn 20'ste ben ik van Amsterdam-noord verhuisd naar Edam en ging daar voetballen. Linksbuiten want ik kon hard lopen en was linksbenig. Alleen van het spelletje begreep ik niet veel. Toch nog 10 jaar gedaan en trouw alle trainingsavonden gevolgd.

In 1981 kwamen we na het bekijken van meer dan 200 woningen terecht in Lutjewinkel, Mientweg 68 waar wij nu nog wonen Ik werd lid van gymclub Olympia in Wieringerwaard, ook een leuk cluppie.

Waarom gaan lopen, hoe kwam dat en hoe kom je zo gek ?

Ik was het één na oudste lid van deze Gymclub.. De overige jongere leden waren allemaal aardig getraind en om beter mee te komen dacht ik, ik ga naast de wekelijkse gymavond wat lopen, krijg ik wat meer lucht en op één van die gymavonden zei ik onbezonnen als ik was :

"misschien loop ik nog eens een marathon".

Hoongelag was het antwoord : "Jij, een marathon ? Laat me niet lachen "

Dat knoopte ik in mijn oren en mijn wraak was zoet toen ik 10 maanden later, dit was in 2004, ik was inmiddels 57, met mijn certificaat binnen kwam. Muisstil waren ze. Tijd : 4:16:53 en helemaal kapot.

Ja, en dan ben je verkocht aan het lopen. Het was wel mijn eerste en laatste hele marathon.

Ik ben lid geworden van Tav'80 en heb daarna inmiddels 5 x Dam tot Dam, 6 x halve in Amsterdam, 1 x halve Egmond en 3 x halve Texel gelopen.

Wat is er nu zo speciaal aan Tav'80 ? ? Ja...eigenlijk niks, het is een doorsnee vereniging maar wel met oergezellige mensen en dat maakt het juist zo leuk.

Mensen van allerlei allooi die gewoon een rondje willen lopen en zweten en hun conditie op peil willen houden en tussendoor flink ouwenelen, dat maakt het nu juist uniek.

Kees Klaver zei eens : "Henk is een mensenmens" (*typisch Keesfreudiaans*) en dat klopt.

Op dit moment gaat het wat minder met lopen. Al bijna 12 jaar heb ik afwisselend last van een zenuw in mijn rechterbeen. De pijn trekt door van heupgewricht tot enkel en maakt lopen steeds moeilijker en ben er nu maar (*hopelijk tijdelijk*) mee gestopt.

Om mijn conditie op peil te houden heb ik een racefiets gekocht en fiets nu zo'n 3 keer per week een rondje van tussen de 65 en 100 km en 1 x per week met een groep waarin ook Theo Way en Wim de Groot fietsen.

Maar...lopen is leuker, inspannender en efficiënter en ik mis het ouwenelen.

Tot zover mijn bijdrage aan het "stokje". Ik geef het graag door aan :

Gerard Schipper !

Groetjes,

Henk Ooms

P.s.

Als je met zaalvoetbal ipv tegen de bal schopt, er op stapt en over de grond tegen het wandrek vliegt, zie je er na afloop met 7 hechtingen onder het gaas ongeveer zo uit :

en na een halve marathon in 2006 bij 24 graden ongeveer zo :

